

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117216597
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6117216597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: RITRO Invest spol. s r. o., so sídlom Poprad, L. Svobodu 2493/52, IČO: 44 540 973, zastúpený AKMG, s. r. o., so sídlom Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 800 589, proti žalovanému: Hokejový klub Poprad, a.s., so sídlom Poprad, Športová 1397/1, IČO: 51 407 36, o zaplatenie 11.800 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20C/43/2017-425 zo dňa 26.10.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 11.800 eur s úrokom z omeškania a priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 11.800 eur s príslušenstvom titulom viacerých zmlúv o pôžičkách. Žalobca nadobudol pohľadávku na základe zmlúv o postúpení pohľadávky od 3 pôvodných veriteľov, a to od M. N.. D. U., Y. Z. H. a M.. X. X.. Súd skonštatoval, že z výpovede svedka aj zo zmluvy o postúpení pohľadávky bolo preukázané, že medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaným boli riadne uzavreté zmluvy o pôžičke, žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré v dohodnutej dobe a objeme nevrátil. Vzhľadom na túto skutočnosť súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vrátane zákonného príslušenstva vo forme úroku z omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 CSP. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný sa vo svojich vyjadreniach obmedzil len na spochybňovanie nároku žalobcu, avšak bez predloženia relevantných dôkazov, ktorými by svoje tvrdenia podoprel.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na špecifickosť predmetnej právnej veci. Žalobu, ktorej súd vyhovel, podal postupník pôvodných veriteľov, a to potom, ako boli postúpené pohľadávky tomu istému subjektu z viacerých zmlúv o pôžičke. Len M. X. bol veriteľom pri 11 pôžičkách, avšak okrem toho došlo k uzavretiu obdobných zmlúv v rozpätí rokov 2013 až 2015 aj s mnohými inými fyzickými osobami odlišnými od M. X.. Je minimálne nepravdepodobné, že tieto osoby sa v jeden totožný moment rozhodli postúpiť svoje pohľadávky na jedného postupníka. M. X. X. od roku 1996 až do roku 2015 u žalovanej pôsobil v rôznych pozíciách a k postúpeniu svojich tvrdených pohľadávok pristúpil až potom, čo bol z funkcie odvolaný. Nie je zrejmé, či vôbec disponoval tak vysokou finančnou hotovosťou, aby mohol žalovanému poskytnúť opakovane pôžičky, napr. za rok 2015 v celkovej sume 46.100 eur. Uvedené žalovaný namietal už v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný poukazuje na to, že všetky pôžičky zneli na sumy relatívne nízke, čím malo byť zabezpečené,

že tieto prevody nemuseli byť realizované bankovým prevodom, ale len v hotovosti. Účelom uzatvárania opakovaných zmlúv o pôžičke s rôznymi osobami získanie finančných darov na zabezpečenie jeho ďalšieho chodu klubu. Je nelogické, aby ten istý veriteľ požičal tomu istému dlžníkovi de facto každý kalendárny mesiac istú sumu. Žalovaný poukázal na existujúce prepojenie medzi jedným z pôvodných veriteľov a žalovaným a na právny názor NS SR vyslovený v rozsudku Obdo V/53/2013 a uviedol, že uvedený názor možno aplikovať aj na daný vzťah, keďže svedok ako konateľ žalovaného takto využil svoju funkciu a v rozpore s dobrými mravmi umelo fabrikoval zmluvy o pôžičke, z ktorých poskytnuté prostriedky sa nemali vrátiť, avšak po jeho odvolaní z funkcie sa ich úhrad začal domáhať.

3. Podľa uvedeného rozhodnutia NS SR personálne prepojenie obchodných spoločností sa neprieči dobrým mravom. Správanie sa týchto osôb v obchodných vzťahoch však musí byť obvyklé, poctivé a spravodlivé, neodporujúce základným morálnym zásadám prevládajúcim v spoločnosti. Medzi týmito veriteľom a žalovaným bolo dohodnuté, že požičané prostriedky sa veriteľovi vracat' nebudú, pretože v skutočnosti išlo o dar. Teda aj v predmetnej zmluve o pôžičke išlo jednoznačne o simulovaný právny úkon urobený s úmyslom obísť zákon, keď po formálnej stránke zmluva o pôžičke síce má náležitosti tejto zmluvy, avšak medzi stranami bolo dohodnuté, že poskytnuté prostriedky sa vracat' nebudú a že ide v skutočnosti o dar. Až po odvolaní pôvodného veriteľa z funkcie v klube došlo k postúpeniu pohľadávok a k ich vymáhaniu. Žalovaný preto zastáva názor, že predmetné zmluvy o pôžičkách sú neplatnými právnymi úkonmi. Uvedenému nasvedčuje aj fakt, že v mnohých prípadoch napriek skutočnosti, že pôžička bola poskytnutá napr. už v roku 2014, pôvodní veritelia nikdy nepristúpili k vymáhaniu pohľadávok. Žalovaného nežiadali o vrátenie pôžičky ani ústne ani písomne a k tomuto pristúpili až po konaní vo vzájomnej zhode, keď v jeden okamih postúpili všetci svoje pohľadávky žalobcovi. Na strane žalovaného absentuje vôľa uzavrieť zmluvu o pôžičke, keď žalovaný jednoznačne pristúpil k danému modelu, ktorý navrhol samotný svedok a bývalý konateľ žalovaného M. X., teda zabezpečenie finančných prostriedkov na bežný chod klubu simulovanou pôžičkou. Žalovaný však v rozhodnom čase konal v presvedčení, že ide o dar. Žalovaný v konaní navrhol vykonať dôkaz vyžiadaním kompletného účtovníctva a následne nariadenie znaleckého dokazovania, v ktorom by znalec vykonal kompletnú analýzu hotovostných operácií v pokladni žalovaného, v ktorom by sa preukázalo, či údajným hotovostným príjmom zodpovedali aj hotovostné výdavky a či danému stavu zodpovedal aj skutočný stav v pokladni žalovaného. Súd k tomuto dôkazu nezaujal žiadne stanovisko. Žalovaný pritom od počiatku tvrdil, že nedošlo k reálnemu kontraktu a preukázať uvedené bolo možné iba vykonaním navrhnutého dôkazu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol rozsudok potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Je pravda, že žalovaný tvrdil, že sa jednalo o simulované právne úkony, ale nenavrhol na preukázanie tejto skutočnosti žiadne dôkazy. Ani skutočnosť, že pohľadávky boli z viacerých pôvodných veriteľov v jednom čase postúpené na žalobcu nepreukazuje, že sa jednalo o simulovaný úkon (súd sa ani nezaoberal tým, či iniciatíva na uzavretie zmluvy vyšla od pôvodných veriteľov alebo od žalobcu). Nárok žalobcu pritom z vykonaných dôkazov vyplýva (aj uzavretie zmluvy aj reálne odovzdanie a prevzatie pôžičky). Zmenu v tomto zistenom skutkovom stave a jeho právnom posúdení nemôže priniesť ani navrhovaný dôkaz - znalecká analýza účtovníctva žalovaného, pretože účtovníctvo je len sekundárnym odrazom vykonaných právnych úkonov. Aj účtovníctvo môže byť vedené chybné. Podstatné je, že v konaní bola preukázaná existencia zmlúv o pôžičke aj poskytnutie finančných prostriedkov. Žalovaný tvrdí, že nikdy nemal vôľu uzavrieť zmluvu o pôžičke, na druhej strane však tvrdí, že v tom čase za neho konal M. X., ktorý zmluvu o pôžičke preukázateľne uzavrel.

6. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania.

7. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v celom rozsahu úspešný, žalovaný v celom rozsahu neúspešný, a preto odvolací súd rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho

konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 CSP.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.